

Seizoensverslag Avanti 8

We moeten, we willen, we strijden, we winnen. Dat is inmiddels een beetje het motto van Avanti 8 geworden. Waar we in het najaar nog met lege handen stonden, werden we in de zaal met nog twee wedstrijden te gaan feilloos kampioen. Met 22 punten uit 12 wedstrijden was dat winnen wel een beetje gewoontjes.

Ook de wedstrijden tegen Erasmus (oefen) en Achilles(9-13) werden gewonnen. En hoewel wij in de zaal na twee overwinningen gelijk dachten het kampioenschap binnen te hebben gehaald, werden wij door de dames en heren van Valto met beide beentjes op de grond gezet, we verloren met 8-10. Na vier maanden wisten wij weer wat verliezen was en dat deed pijn.

Toch moeten we verder en wonnen we de twee wedstrijden die daarop volgden tegen KOAG(15-9 en 11-16). Tussendoor mocht KOAG bij Valto op bezoek, wat eindigde in een gelijkspel. Opeens kwam de hoop op een kampioenschap toch weer bij ons naar boven, want wat als wij die 15 juni winnen van Valto..

Een kleine bijkomstigheid was de wedstrijd tegen Achilles op woensdagavond, die moest nog even gewonnen worden. En zoals jullie weten hebben wij goede herinneringen aan wedstrijden die doordeweeks gespeeld worden. Ik noem maar even een Tempo uit, SEV thuis en natuurlijk de wedstrijd tegen Badhoevedorp(10-34). Aan de laatste worden wij vaak herinnerd. Ook deze keer weer.. Gelukkig deden we wat we moesten doen en werd Achilles met een 16-4 nederlaag terug naar huis gestuurd.

Eindelijk was het zover, we mochten aantreden tegen Valto. Ditmaal zonder Iris(op vakantie) en Jan(geblesseerd). De invallers waren geregeld, de drankjes ingeslagen en de beker zat in de tas. Vol goede moed gingen we het veld in, helaas was er een oude bekende die het ons niet makkelijk zou gaan

maken. Met een stand van 5-7 in ons voordeel gingen we de rust in. Nog 30 (lange) minuten waren we verwijderd van het tweede kampioenschap. Ieder doelpunt werd gevierd alsof we de Champions League wonnen en zo voelde het ook. Gedurende de tweede helft was er een heus "kinderkoor" met aanmoedigingen voor Valto. Of was er misschien toch "Avanti" te horen? Even leek het erop alsof ons de overwinning nog zou worden afgepakt, maar na de drie minuten durende laatste minuut was daar het verlossende fluitsignaal. Een heerlijke 9-10 overwinning stond er op het scorebord. De handjes gingen de lucht in, wij zijn kampioen!

Na de taart, de drankjes en de hapjes gaan we nu genieten van de vakantie en hopen we volgend jaar weer op één, twee of misschien drie kampioenschappen.

Geschreven door Hugo Canei

PS. Alle (trouwe) supporters en invallers (o.a Dianne, Anouk, Heleen, Kim, Annemarie, Nicole, Iris, Femke) bedankt voor jullie support en ondersteuning!! Speciale dank ook voor Henk Zwennes voor de vele mooie foto's en de toffe verslagen en filmpjes!